

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem, pobočka v Liberci rozhodl samosoudkyní Mgr. Karolínou Tylovou, LL.M. v právní věci žalobce **J.T.**, bytem ■■■, adresa pro doručování ■■■, proti žalované **České správě sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 1292/25, Praha 5, o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne **20. 3. 2015**, č. j. ■■■,

t a k t o :

- I. **Žaloba proti rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 20. 3. 2015, č. j. ■■■, s e z a m í t á .**
- II. **Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou podanou v zákonné lhůtě se žalobce domáhal přezkoumání zákonnosti napadeného rozhodnutí, kterým byly zamítnuty jeho námitky a potvrzeno rozhodnutí žalované ze dne 19. 1. 2015, č. j. ■■■, jimž byla zamítnuta žádost žalobce o invalidní důchod pro nesplnění podmínek § 38 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění (dále jen „zákon o důchodovém pojištění“), neboť podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení Česká Lípa (dále jen „OSSZ“) ze dne 7. 1. 2015 není žalobce invalidní, když jeho pracovní schopnost poklesla z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pouze o 20 %.

Žalobce v žalobě namítal nesprávné posouzení svého zdravotního stavu. Tvrdil, že závěr posudkového lékaře žalované je v rozporu s lékařskými nálezy odborných lékařů, zejména s lékařskou zprávou MUDr. C. a posudkový lékař jej učinil, aniž by zdravotní stav žalobce podrobněji zkoumal. Dle žalobce také nebylo přihlédnuto k § 3 odst. 1 vyhlášky 359/2009 Sb., o posuzování invalidity. Žalobce popisoval, že v březnu 2014 utrpěl pracovní úraz páteře, následovalo léčení zakončené operací a reoperací páteře. Žalobce má však stále bolesti v oblasti páteře, zejména při dlouhodobé chůzi a sezení, při zvedání a rotaci těla. Pociťuje také stálou bolest v palci u pravé dolní končetiny a v hýždích, píchání a blokaci páteře při pohybu, má problémy se stálým močením a poruchami spánku kvůli bolesti. Na potlačení

bolesti a na spaní bere léky. Dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav má vliv na psychiku žalobce, má sklon k depresím, došlo k poškození rodinných a pracovních vztahů. Žalobce je přesvědčen, že pokud by bylo posouzení jeho zdravotního stavu provedeno správně podle platných právních předpisů a v souladu se zdravotní dokumentací, pak by jeho zdravotní stav odpovídal invaliditě druhého stupně. Žalobce uzavřel, že napadené rozhodnutí bylo vydáno na základě nedostatečně zjištěného skutkového stavu a navrhoval proto, aby bylo zrušeno a věc vrácena žalované k dalšímu řízení. K žalobě přiložil zprávu MUDr. C (L. s.r.o., neurologická ambulance) ze dne 12. 5. 2015, propouštěcí zprávu ze Státních léčebných lázní Jánské Lázně s. p. ze dne 30. 4. 2015 a řadu dalších lékařských zpráv.

V písemném vyjádření k žalobě žalovaná uvedla, že v předmětné věci se jedná o dávku podmíněnou nepříznivým zdravotním stavem, a proto je v takovém případě rozhodnutí závislé především na odborném lékařském posouzení. Ve věci navrhla provést důkaz posudkem příslušné Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen „PK MPSV“).

Z předloženého správního spisu soud zjistil, že žalobce podal dne 10. 10. 2014 žádost o invalidní důchod. Dne 7. 1. 2015 byla u žalobce provedena lékařkou příslušné OSSZ kontrolní prohlídka ve smyslu § 8 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení. Lékařka OSSZ vycházela ze zprávy z urologické ambulance Městské nemocnice Litoměřice MUDr. J.M. ze dne 20. 10. 2014 a MUDr. J.J. ze dne 14. 10. 2014, zprávy z traumatologické ambulance Městské nemocnice Litoměřice MUDr. L.D. ze dne 10. 10. 2014, žádanky o RHB vydané MUDr. A.S. – neurochirurgická ambulance Městské nemocnice Ústí nad Labem, z dalších odborných nálezů doložených v posudkovém spisu, z vyjádření posuzovaného ke zdravotnímu stavu a z profesního dotazníku ze dne 12. 12. 2014. Lékařka konstatovala, že žalobce není invalidní, neboť rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti, je zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII, oddílu E, položce 1b přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity, pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 20 %. Míra poklesu pracovní schopnosti se ve smyslu § 3 a § 4 citované vyhlášky nemění.

S ohledem na závěry zmíněného posudku vydala žalovaná dne 19. 1. 2015 rozhodnutí, kterým žádost žalobce o invalidní důchod zamítla, pro nesplnění podmínek § 38 zákona o důchodovém pojištění. V odůvodnění prvostupňového rozhodnutí žalovaná odkázala na závěry posudku OSSZ ze dne 7. 1. 2015, podle něhož žalobce není invalidní.

Proti tomuto rozhodnutí si žalobce podal námitky, ve kterých poukazoval na přetrvávající poruchu dynamiky páteře s blokací, které prokázalo doplňující vyšetření MUDr. C. ze dne 9. 1. 2015. Namítal nesprávné a neúplné zjištění skutkového stavu a tvrdil, že jeho základní postižení má být hodnoceno 40 - 50 % body s možností zvýšení o 10 % bodů.

V řízení o námitkách byl zdravotní stav žalobce posouzen posudkovou lékařkou žalované dne 12. 3. 2015, žalobce byl jednání přítomen. Nález posudkové lékařky žalované byl shodný se závěrem lékařky příslušné OSSZ v tom, že za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je třeba považovat vertebrogenní syndrom bederní s mírnou poruchou dynamiky

bederní páteře, tj. zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII, oddílu E, položce 1b přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity, s mírou poklesu pracovní schopnosti 10 – 20 %. Lékařka žalované zvolila shodně jako lékařka příslušné OSSZ horní hranici 20 %, pro krátký odstup od operace. Vzhledem k vlivu zdravotního postižení na schopnost využívat dosažené vzdělání, zkušenosti a znalosti, na schopnost pokračovat v předchozí výdělečné činnosti nebo schopnost rekvalifikace byla však podle § 3 odst. 2 citované vyhlášky tato hodnota zvýšena o 10 % na celkových 30 %. Lékařka žalované zdůraznila, že posudkový závěr prvoinstanční lékařky vycházel z objektivního zjištění zdravotního stavu a jeho funkčních důsledků, o němž nejsou pochybnosti. Na rozdíl od lékařky OSSZ však navýšila míru poklesu pracovní schopnosti pro výkon dělnické profese o 10 %. O středně těžké funkční postižení se nejedná, posuzovaný nemá projevy kořenového dráždění, ani funkčně významný neurologický nález s poškozením nervů, ani symptomatologii neurogenního močového měchýře, proto zdravotní postižení nelze posoudit dle položky 1c téže kapitoly a oddílu. Diagnostikovanou benigní hyperplasií prostaty hodnotila lékařka žalované jako komorbiditu, jejíž závažnost kritéria invalidizace také nesplňuje.

Ze závěru tohoto lékařského posudku žalovaná vyšla při vydání žalobou napadeného rozhodnutí, kterým námitky žalobce podle § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, zamítla a rozhodnutí vydané v prvním stupni potvrdila. Žalovaná uvedla, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce je mírná porucha dynamiky páteře, ale jen sporně oslabená dorasální flekce palce dle nálezu MUDr. C. ze dne 9. 1. 2015, které odpovídá hodnocení dle kapitoly XIII., oddílu E, položky 1b přílohy k citované vyhlášce. Míra poklesu pracovní schopnosti je pro tuto položku stanovena rozmezím 10 – 20 %. Horní hranice je zvolena pro krátký odstup od operace a pro dělnické povolání je navýšena o 10 % na celkových 30 %. O středně těžké funkční postižení se nejedná, posuzovaný nemá projevy kořenového dráždění ani funkčně významný neurologický nález poškození nervů, ani symptomatologii neurogenního močového měchýře, proto postižení nelze posoudit dle položky 1c téže kapitoly a oddílu. Přítomné komorbidity (stav po úrazu pravého kolenního kloubu v srpnu 2011 s opakovanými artroskopiemi a potíže s mikcí) nedosahují takové závažnosti, aby mohly být zvoleny za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého stavu. Žalovaná uzavřela, komplexním zhodnocením zdravotních potíží žalobce nebyla naplněna kritéria invalidizace uvedená v právním předpise. Skutečnost, že navýšila míru poklesu pracovní schopnosti o 10 % z důvodu dělnické profese žalobce, nemá vliv na závěr posouzení, že žalobce není invalidní.

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí, které jeho vydání předcházelo, v řízení dle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen s. ř. s.), v rozsahu a z hlediska námitek žalobce, které se týkaly především nesprávného posouzení zdravotního stavu a určení procentní míry poklesu její pracovní schopnosti, přitom byl soud vázán skutkových i právním stavem v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1, odst. 2 s. ř. s.). Po provedeném řízení dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná.

Předmětem soudního přezkumu bylo rozhodnutí žalované o nároku žalobce na invalidní důchod. Podle § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění je pojištěnec invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %. Podle § 39 odst. 2 citovaného zákona, jestliže pracovní schopnost

pojištěnce poklesla a) nejméně o 35 % avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu 1. stupně, b) nejméně o 50 % avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu 2. stupně, c) nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu 3. stupně. Způsob posouzení pracovní schopnosti obsahuje § 39 odst. 3 až 8 zákona o důchodovém pojištění a prováděcí vyhláška č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity.

Při ústním jednání dne 30. 11. 2015 žalobce zopakoval skutečnosti uváděné v žalobě a zdůraznil, že při posuzování jeho zdravotního stavu PK MPSV nevzala v potaz, že vstává s bolestí, kterou tlumí léky, ale která mu již zřejmě zůstane napořád. Navrhoval, aby napadené rozhodnutí bylo zrušeno a věc vrácena žalované k dalšímu řízení. Žalovaná navrhovala žalobu zamítnout s ohledem na závěry posudku PK MPSV.

Protože se námitky žalobce soustředily do posouzení, zda jeho zdravotní postižení dosahuje stupně invalidizace, doplnil soud posouzení zdravotního stavu žalobce posudkem PK MPSV, pracoviště Ústí nad Labem, v souladu s § 4 odst. 2 zák. č. 582/1191 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, dle kterého PK MPSV posuzují zdravotní stav a pracovní schopnost občanů pro účely přezkumného řízení soudního ve věcech důchodového zabezpečení.

PK MPSV v posudku ze dne 20. 8. 2015 zkonstatovala, že k datu vydání napadeného rozhodnutí došlo u žalobce v souvislosti s dlouhodobě nepříznivým zdravotním stavem k poklesu jeho pracovní schopnosti celkem o 30 % a nejednalo se tak o invaliditu. Jako dominující příčinu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti PK MPSV označila, ve shodě s předchozími posudky OSSZ a lékařské posudkové služby žalované, vertebrogenní algický syndrom bederní páteře s nekořenovou propagací do pravé dolní končetiny při stavu opakované operaci diskopatie ve výši L4/5 v červnu 2014 s včasnou reoperací. Jedná se o zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII – postižení svalové a kosterní soustavy, oddílu E – dorzopatie a spondylopatie, položce 1 – bolestivý syndrom páteře včetně stavu po operaci nebo úrazů páteře, degenerativní změny páteře, výhřezy meziobratlových plotének, písmenu b) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity. Procentní míra poklesu pracovní schopnosti byla stanovena na 20 % vzhledem ke krátkému odstupu od operace k datu vydání napadeného rozhodnutí a pro ostatní onemocnění a pro dříve vykonávané dělnické profese zvýšila PK MPSV míru poklesu pracovní schopnosti o dalších 10 % na celkových 30 %.

Provedený důkaz posudkem PK MPSV byl soudem zhodnocen podle § 77 odst. 2 s. ř. s. Při hodnocení posudku PK MPSV soud zjišťuje, zda byla během posudkového řízení dodržena příslušná zákonná ustanovení upravující činnost PK MPSV a náležitosti posudku, posudek hodnotí z hlediska jeho úplnosti, objektivnosti a přesvědčivosti. Pokud soud neshledá žádné skutečnosti posudkový závěr zpochybňující, respektuje jeho závěr o hodnotě míry poklesu pracovní schopnosti, neboť sám nedisponuje pravomocí hodnotit zdravotní stav posuzovaného.

V souzeném případě PK MPSV vypracovala posudek v řádném složení, žalobce byl jednání PK MPSV přítomen a při jednání vyšetřen odbornou lékařkou z oboru neurologie. Soud ověřil, že PK MPSV měla pro posouzení zdravotního stavu dostatek podkladů. Vycházela nejen ze zdravotní dokumentace obvodní lékařky MUDr. Š. a posudkové

dokumentace OSSZ, ale i z dalších odborných lékařských nálezů, včetně lékařských zpráv, které žalobce přiložil k žalobě. Za posudkově významné PK MPSV označila zprávu z hospitalizace na neurologickém oddělení prim. MUDr. B., do 8. 4. 2014, zprávu z hospitalizace na interním oddělení prim. MUDr. B., do 26. 4. 2014, rehabilitačního nálezu MUDr. M. ze dne 9. 5. 2014, neurochirurgického nálezu MUDr. M. ze dne 26. 6. 2014, zprávu z hospitalizace na neurochirurgické klinice prim. Prof. MUDr. S., CSc., do 3. 7. 2014, zprávu z neurochirurgické kontroly MUDr. B., PhD ze dne 22. 7. a 2. 9. 2014, traumatologicko chirurgický nálezu MUDr. D. ze dne 10. 10. 2014, urologický nálezu MUDr. M. ze dne 20. 10. 2014, neurologický nálezu MUDr. C. ze dne 9. 1. a 17. 8. 2015 a zprávu z lázeňského léčení MUDr. M. ze dne 30. 4. 2015. Žalobce se při jednání PK MPSV také měl možnost ke svým subjektivním potížím vyjádřit. Z toho soud dovozuje, onemocnění žalobce mohlo být řádně zhodnoceno dle posudkových kritérií.

PK MPSV přesvědčivě určila rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce, a to ve shodě s předchozími posudky OSSZ a lékařské posudkové služby žalované, jedná se o zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII., oddílu B, položce 1b přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity. Procentní míra poklesu pracovní schopnosti byla dle výše uvedeného zařazení stanovena na 20 % a vzhledem k dalším zdravotním postižením a pro dříve vykonávané dělnické profese byla ve smyslu § 3 odst. 1, 2 a 3 citované vyhlášky zvýšena o 10 %. PK MPSV neshledala medicínské důvody ke změně posudkových závěrů žalované, když zdůraznila, že žalobce je samostatně chodící bez opěrných pomůcek, chůze je nepružná, ve stoji je patrné vadné držení těla, ale stojí zcela stabilně, postaví se i na špičky a paty, je samostatně pohyblivý v místnosti, samostatně vstává i usedá a je pohyblivý v rámci lůžka. Hybnost kloubů dolních končetin je normální. Z ostatních udávaných zdravotních postižení PK MPSV hodnotila urologické potíže vzhledem k urologickému nálezu jako zcela lehké.

Takové odůvodnění považuje soud za postačující a s ohledem na to, že nenalezl důvody vyvracející závěr o hodnotě poklesu pracovní schopnosti žalobce, má za to, že uvedeným posudkem PK MPSV bylo prokázáno, že žalovaná vycházela ze správně zjištěného poklesu pracovní schopnosti o 30 %.

Soud proto dospěl k závěru, že v souzeném případě byl zákonný způsobem zjištěn pokles pracovní schopnosti žalobce o 30 %. Žalobce tedy v době vydání napadeného rozhodnutí nebyl ve smyslu § 38 zákona o důchodovém pojištění invalidní. Žalovaná vycházela ze správně zjištěného skutkového stavu, když v souladu s § 90 odst. 5 správního řádu ve spojení s § 88 odst. 8 zákona č. 582/1992 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení rozhodla, že nebyl důvod pro vyhovění námitkám žalobce, námitky žalobce zamítla a napadené prvostupňové rozhodnutí potvrdila.

Soud nijak nezpochybňuje skutečnost, že zdravotní postižení žalobce je spojeno s omezením v jeho každodenním životě. Tento závěr soudu vyplývá z posudku PK MPSV i ostatních posuzujících lékařů, neboť všichni se, jak bylo již uvedeno výše, shodli na tom, že se v případě žalobce jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav. Tento dlouhodobě nepříznivý stav žalobce však nebyl při objektivním posouzení takové povahy, aby v tuto chvíli a především za daných zákonných podmínek zvrátil závěr o tom, že žalobce nesplňuje zákonné podmínky pro uznání invalidity. Ostatní zdravotní postižení a skutečnost,

že zdravotní postižení značně omezuje využití dosavadní kvalifikace žalobce, byla zohledněna navýšením míry poklesu pracovní schopnosti o 10 % v souladu s § 3 odst. 1, 2 a 3 vyhlášky č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity.

Ze všech uvedených důvodů nebyla žaloba soudem shledána důvodnou a soud ji proto zamítl postupem podle § 78 odst. 7 s. ř. s.

O nákladech řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 věta první s. ř. s., neboť neúspěšnému žalobci náhrada nákladů řízení nepřísluší a žalovaná na ni nemá podle § 60 odst. 2 s. ř. s. ve spojení s § 118d odst. 1 zákona č. 582/1991 Sb. nárok.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Liberci dne 30. listopadu 2015

Mgr. Karolína Tylová, LL.M.,
samosoudkyně